

ko pismo odprl, kar pa ni resnično. To imam plačilo za šestno častno službo kr. šolskega načelnika! Ko sem po uradna pisma prišel, bil sem še od uradnika V . . . po nemškutarsko prijazno pozdravljen: „packen Sie sich“.

V pretečenem letu so žandarji pred mojo hišo znanega tata zasačili, kateri je bil isto noč 2 zavornici in eno čutaro ukradel. Ta je bil 8 dni zaprt, jaz pa zaradi neprevidnosti na 10 dni!

Janez Stepenšek, posestnik.

Iz Vranskega okraja. Nič veselega nimam poročati. Nesreča sledi nesreči. Posebno slabo se je predpust obnašal. Najpopred pogorela sta dva velika kozolca s krmo natlačena, eden v Prekopi in eden v Gomilski, prvega je fantič z žveplenkami vžgal, za drugega se pa nič gotovega ne ve. — V pondeljek pred pustno nedeljo je Jurij Kouče v št. Jurji hrast sekal, ki se je tako nerodno podrl, da mu je glavo zdrobilo in je v malo urah dušo izdehnil. Pustno nedeljo ob 7 uri zvečer gre Jovan mlajši, posestnik v Prekopi, s svojo ženo in dvema svojima sestrama in še z enim prijateljom Jakobom Rančigajem v Kapli iz Vranske. Za njim pridrvijo štirje s kolmi in jima tako glave razbijejo, da bosta težko pri življenju ostala. Lopeže so že večidel spravili pod ključ. O tatvini že davno pri nas ni bilo čuti, ali kar na enkrat so od nekod prilomastili in na en večer na veči krajih vlomili in pokradli, pri drugih pa odpodeni bili.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Iz bojišča ne smemo in deloma tudi ne moremo poročati, kakor bi radi. Zabranjeno nam je. Samo to smemo ponatisnoti, kar je vlada objavila. No, in vladina poročila pravijo, da so od 16. februarja naprej 4 naši poveljniki: Haas, Leddihn, Arlov in Sekulič, od 4 strani zgrabili Zagorje in Krbljino planino, da ondi skrite vstaše vjamejo. Toda oberst Haas in general Sekulič bila sta toliko zadržana, da so vstaši odnesli pete. V Kolinoviči in v Krbljini planini so se vsi 4 poveljniki naposled našli, premagavši vse napade vstašev, toda konca niso storili vstaji. Od vstašev je baje mnogo palo, naših je le nekaj mrtvih in ranjenih. V Stolci so vplavljenega poveljnika vstašev, Šutiča, ustrelili. — V državnem zboru so naši poslanci pritrdili v to, da se ima hitro od 1. marca uže pričeti pobirati vzvišena colnina od kave (16 gold.), od rozin (6 gl.), čaja (50 gl.), šampanjevca (20 gl.). ker bi sicer trgovci na škodo državnej blagajnici dali pripeljati mnogo ovega blaga. Dalje so dovolili brambovskemu ministru 120.000 gl. v podporo ženam in otrokom 17.675 rezervistov pod orožje sklicanih. Dalje obravnavajo poslanci proračun za l. 1882. Nemški liberalci pri takšnih prilikah vedno upijajo, da je nemštvo v nevarnosti, pa nihče tega ne veruje, še sami menda ne. — Nova

colninska postava, predložena državnemu zboru, je dogovorjena z ogerskim ministerstvom in bode velike koristi za obrtnike, železne fužine, pa tudi za kmete, ker bode branila vvažanje tujega blaga, katero nam do sedaj toliko škoduje, ker našim pridelkom ceno gubi, denar iz dežele jemlje in državno blagajnico na suhem pušča. Liberalci so to v svojej gorečnosti za svobodno kupčijo zakrivali. Sedaj pripajajo naši poslanci tudi temu v okom. Ob enem tirjajo naši poslanci zdatno obdačenje borze, kder se večidel sami bogati Judje šopirijo in milijone zaslužijo, davka pa skoraj nobenega ne plačujejo. — Slovenci zahtevajo v prošnjah poslanih državnemu zboru pravico svojemu jeziku pri sodnijah in nadsodnijah v Ljubljani. — V ogerskem državnem zboru bilo je veliko besedovanja zaradi Bosne; naposled je obveljala odkritosrčnost Tiszajeva: „v Bosno in Hercegovino smo šli, da zatremo južne Slované.“ Čudno pa je, da k temu hrvatski poslanci molčijo in tiho čepijo v Budimpešti, kakor lipovi bogovje.

Vnanje države. Ruski general Skobeljev je najbolj razdražil Nemce, zlasti Pruse; nemško-pruski listi uže ugibajo, kako in kde bi se najleži dalo z vojsko udariti na Rusijo. Toda Rusi so menda to uže naprej vedeli, ker imajo blizu prusko-nemške meje od lani zbrano mogočno vojsko: 3 vojniške oddelke, 1 divizijo garde in ogromno število konjenikov. — Jako iznemirila je svet novica, da rumunsko ministerstvo dela izredne priprave zlasti proti avstrijskej meji blizu Erdelskega. — Turški sultan poriva vojakov proti Mitrovici in Novemu pazaru. — Papež se zopet pogajajo z Bismarkovim poslanikom, da bi se „kulturnej borbi“ na Nemškem konec storil. Odkritosrčnosti manjka Bismarku, drugače bi uže davno bil mir. Kot minister bi rad katoličane pridobil, kot lutrovec zatrl. — Francozi dobijo zopet krvavega dela v Afriki, mohamedanski Arabi v Tunisu so vstali in napadajo francoske posadke. Odstavljeni minister Gambetta rogovili prav marljivo, njegovi listi povdarjajo zvezo z Rusi in vojsko zoper Nemčijo. — Angleški minister Gladstone dobil je od gosposke zbornice nezaupnico, češ, da je on zakrivil homatije na Irskem. Toda zbornica poslancev mu je dala zaupnico, in vsled tega ostane Gladstone še minister; on je najsrditnejši sovražnik Avstrije in dela na to, da se nam vzame Bosna in Hercegovina.

Za poduk in kratek čas.

Iz Konjice v Jablanico.

Konjica je bila nekdanj bogato, slovito in znamenito mesto vsled ugodne lege na meji dveh lepih, rodovitih dežel. Sedaj pa je revna osamela in zapuščena, vendar smem reči in prerokovati če tudi nisem ne veliki ne mali prerok, da se jej